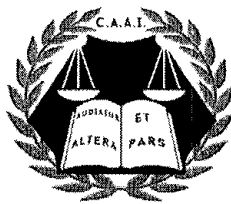

ROMÂNIA
Înalta Curte de Casație și Justiție
Secția Unificată
Intrare dosare R/L nr. 4
Anul 2021 luna 03 ziua 22

CURTEA DE APEL ALBA IULIA

Str. I.C.Brătianu, nr.1, Alba Iulia, jud.Alba, cod postal 510118 Tel. 0258-810289,
810293 Fax. 0258-810286 e-mail: ca-albaiulia@just.ro site: www.curteadeapelalbaiulia.ro

Nr. 213 /17.03.2021

C ă t r e,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Completul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii

Stimată doamnă președinte,

Avem onoarea să vă înaintăm sesizarea Colegiului de Conducere al Curții de Apel Alba Iulia de soluționare a recursului în interesul legii, în conformitate cu prevederile art. 514 din Codul de procedură civilă și art. 21 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

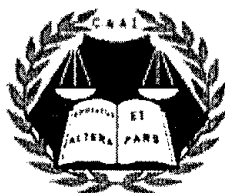
Anexăm, în copie, Hotărârea nr. 13/25.02.2021 a Colegiului de Conducere al Curții de Apel Alba Iulia.

Folosim acest prilej pentru a vă asigura de deplina noastră considerație.

Cu stimă,

PREȘEDINTE
ROMÂNIA
ALBA IULIA

PRIM GREFIER

CURTEA DE APEL ALBA IULIA

Str. I.C.Brătianu, nr.1, Alba Iulia, jud.Alba, cod postal 510118 Tel. 0258-810289, 0258-810293 Fax. 0258-810286 e-mail: ca-albaiulia@just.ro site: www.curteadeapelalbaiulia.ro

COLEGIUL DE CONDUCERE

HOTĂRÂREA NR. 13 din data de 25.02.2021

Având în vedere dispozițiile art. 18 și 23 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015, Colegiul de conducere s-a întrunit în ședința de lucru de la data de 25.02.2021. Ședința a fost convocată de domnul judecător Liviu Gheorghe Odagiu, președinte al Curții de Apel Alba Iulia.

Conducerea ședinței Colegiului de conducere a fost asigurată de domnul judecător Liviu Gheorghe Odagiu, președinte al Curții de Apel Alba Iulia. Au participat următorii judecători: Bianca Maria David, Laura Maria Dehelean și Laura Aurelia Popescu.

În conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. 4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, la ședința Colegiului de Conducere au participat și doamnele vicepreședinte Ștefania Dragoș și Oana Maria Petrașcu, fără drept de vot.

Ședința de lucru a Colegiului de conducere a fost statutară din punct de vedere al numărului de membri participanți.

Conform art. 23 alin. 3 și 50 alin. 5 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, secretariatul ședinței de lucru a fost asigurat de doamna Ioana Florina Boțan, prim grefier al Curții de Apel Alba Iulia.

În temeiul dispozițiilor art. 19 și următoarele din Hotărârea nr. 1375/2015 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești,

COLEGIUL DE CONDUCERE AL CURȚII DE APEL ALBA IULIA

Fiind sesizat cu sesizarea formulată în dosarul nr. 6701/107/2017 pentru analizarea oportunității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu un recurs în interesul legii, în unanimitate,

În temeiul dispozițiilor art. 19 alin. 1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea nr. 1375/2015 a Consiliului Superior al Magistraturii, constatând că sunt întrinite prevederile art. 515 și următoarele Cod procedură civilă și față

de dispozițiile Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 148/2015, membrii Colegiului de conducere vor dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recursul în interesul legii în problema de drept privind „interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 50/1991, respectiv dacă în ipoteza în care partea nu a demarat sau nu a finalizat, în termenul acordat, procedura de intrare în legalitate, iar autoritatea nu a obținut o hotărârea de demolare a construcției, prevederile art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că termenul stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției este unul imperativ sau de recomandare?”.

Punctul de vedere exprimat de Colegiul de Conducere este în sensul că termenul stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției este unul imperativ, altfel măsura dispusă prin procesul verbal ar fi lipsită de eficiență, termenul astfel stabilit având ca finalitate asigurarea disciplinei în construcții. În consecință, acest termen este obligatoriu, atât pentru parte, cât și pentru autoritate, iar nerespectarea acestuia atrage o sancțiune specifică, respectiv desființarea construcției.

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 – Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recursul în interesul legii în problema de drept privind: „interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 50/1991, respectiv dacă în ipoteza în care partea nu a demarat sau nu a finalizat, în termenul acordat, procedura de intrare în legalitate, iar autoritatea nu a obținut o hotărârea de demolare a construcției, prevederile art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că termenul stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției este unul imperativ sau de recomandare?”.

Președintele Colegiului de Conducere:

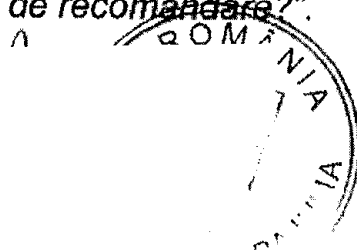
Liviu Gheorghe ODAGIU

Membri ai Colegiului de Conducere:

Diana Bianca DAVID

Laura Maria DEHELEAN

Laura Aurelia POPESCU

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA

CĂTRE COLEGIUL DE CONDUCERE AL CURȚII DE APEL ALBA
IULIA

REFERAT
privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recurs în
interesul legii

în vederea pronunțării asupra următoarei probleme de drept care a fost soluționată
diferit de instanțele judecătorești:

**Dacă termenul de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de
constatare a contravenției, prevăzut în cuprinsul art. 28 alin. 1, 2 și 3 din
Legea nr. 50/1991, este unul imperativ sau de recomandare.**

I. Dispozițiile legale supuse interpretării

Legea 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții:
Art. 28 al. 1, 2 și 3:

(1) *O dată cu aplicarea amenzii pentru contravențiile prevăzute la art. 26
alin. (1) lit. a) și b) se dispune oprirea executării lucrărilor, precum și, după caz,
luarea măsurilor de încadrare a acestora în prevederile autorizației sau de
desființare a lucrărilor executate fără autorizație ori cu nerespectarea
prevederilor acesteia, într-un termen stabilit în procesul-verbal de constatare a
contravenției.*

(2) *Decizia menținerii sau a desființării construcțiilor realizate fără
autorizație de construire sau cu nerespectarea prevederilor acesteia se va lua de
către autoritatea administrației publice competente, pe baza planurilor urbanistice
și a regulamentelor aferente, avizate și aprobate în condițiile legii, sau, după caz,
de instanță. Pentru lucrări ce se execută la clădirile prevăzute la art. 3 lit. b) este
necesar avizul Ministerului Culturii și Cultelor.*

(3) *Măsura desființării construcțiilor se aplică și în situația în care, la
expirarea termenului de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de
constatare a contravenției, contravenientul nu a obținut autorizația necesară.*

II. Problema de drept care a generat practica neunitară

Instanțele de judecată nu au un punct de vedere unitar în ceea ce privește
următoarea problemă de drept: în ipoteza în care partea nu a demarat sau nu a

finalizat obținerea autorizației necesare în termenul de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției, iar autoritatea nu a obținut o hotărâre de demolare a construcției, prevederile art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții trebuie interpretate în sensul că termenul de intrare în legalitate este unul imperativ sau de recomandare?

III. Soluții jurisprudențiale diferite:

1. Într-o opinie jurisprudențială, s-a considerat că termenul de intrare în legalitate stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției nu este un termen imperativ pentru contravenient, ci un termen de recomandare, ceea ce înseamnă că partea se poate adresa autorității pentru intrarea în legalitate până la data sesizării instanței în condițiile art. 32 alin.1 din Legea nr. 50/1991.

Argumente în susținerea acestei opinii:

Autoritatea este ținută să elibereze autorizația pentru intrarea în legalitate, dacă sunt îndeplinite toate cerințele tehnice și de urbanism ale construcției edificate fără autorizație, iar refuzul de a elibera actele necesare intrării în legalitate, pentru singurul motiv că termenul prevăzut în cadrul măsurii complementare din procesul verbal a fost depășit, nu este justificat.

Atât măsura desființării lucrărilor, cât și măsura încadrării lor în prevederile autorizației de construire, reprezintă modalități de intrare în legalitate prin conformarea situației de fapt la prescripțiile normelor juridice. Intrarea în legalitate este posibilă și prin consfințirea, post factum, de către autoritate a situației de fapt, prin emiterea autorizației de construire care confirmă compatibilitatea situației de fapt cu normele juridice obligatorii.

S-a mai reținut că termenul ar putea fi apreciat ca fiind un termen de recomandare - atâta timp cât au fost îndeplinite de contravenient toate demersurile rezonabile pentru obținerea autorizației în termenul acordat, iar contravenientului nu îi poate fi imputată nicio culpă, măsura desființării construcției nu poate fi aplicată chiar dacă autorizația nu a fost obținută în termen și nici eliberarea autorizației pentru intrarea în legalitate nu trebuie refuzată chiar dacă documentația necesară a fost depusă peste termen. Astfel, modalitatea de intrare în legalitate nu depinde doar de conduita contravenientului, ci și de autoritățile locale, acestea din urmă având atribuția de a emite autorizația de construire poate fi întârziat de conduita autorităților, se poate concluziona că termenul prev. de art.28 din Legea nr. 50/1991 are caracter de recomandare.

Atâta timp cât pentru "intrarea în legalitate" prevăzută în procesul verbal de

contravenție, legiuitorul nu a prevăzut obligația de a stabili un termen, motivul formal al respingerii de către autoritate a documentației reclamantului, bazat pe depășirea termenului prevăzut în procesul verbal de contravenție este unul nelegal.

Decizia menținerii construcțiilor realizate fără autorizație de construire, concepută de către legiuitor ca o favoare, nu a fost prevăzută sub sancțiunea vreunui termen care să fie stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției, câtă vreme termenul este indicat doar la art. 28 alin. 1, nu și în alin. 2 a art. 28 din Legea 50/1991.

2. Într-o altă opinie jurisprudențială, s-a apreciat că termenul de intrare în legalitate stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției este un termen imperativ, având unic scop intrarea în legalitate a construcției edificate fără autorizație.

Argumente în susținerea acestei opinii:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 50/1991, termenul stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției acordat în vederea intrării în legalitate are ca finalitate asigurarea disciplinei în construcții. În consecință, acest termen este obligatoriu, atât pentru parte, cât și pentru autoritate, iar nerespectarea acestuia atrage o sancțiune specifică, respectiv desființarea construcției.

Procesul verbal de contravenție se bucură de prezumția de legalitate și de temeinicie, devine titlu executoriu la expirarea termenului de atac sau la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de respingere a plângerii.

Așa fiind, are caracter obligatoriu termenul de intrare în legalitate stabilit în cadrul procesului verbal de contravenție, iar refuzul autorității locale de emitere a certificatului de urbanism pentru intrarea în legalitate după împlinirea termenului prevăzut în procesul verbal de contravenție este justificat.

IV. Practică judiciară:

Din corespondența administrativă realizată cu celelalte curți de apel din țară au fost evidențiate cele două orientări redată mai sus:

1. **Curtea de Apel Timișoara** a comunicat practică judiciară: decizia civilă nr. 165/2012 a Curții de Apel Timișoara, Decizia civilă nr. 1865/2014 a Curții de Apel Timișoara.

În soluțiile pronunțate, **unii** judecători consideră că termenul stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției este unul imperativ însă doar sub aspectul acțiunilor ce țin de voința contravenientului, termenul reglementat de

art. 28 alin.1 din Legea nr. 50/1991 republicată și modificată vizează doar ipoteza în care contravenientul a demarat procedura de intrare în legalitate cu respectarea tuturor obligațiilor ce îi revin în acest sens, finalizarea procedurii depinzând exclusiv de autoritatea administrativă, iar **alții apreciază** că este de recomandare, fiind posibilă intrarea în legalitate și după expirarea termenului.

2. Curtea de Apel Suceava nu a comunicat practică judiciară.

Ca punct de vedere, a susținut că în soluțiile pronunțate, opinia majoritară a Tribunalului Suceava (transmisă Î.C.C.J. la solicitarea formulată în dosarul nr. 133/1/2020 în care a fost pronunțată Decizia nr.35/2020) a fost în sensul că termenul stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției nu este un termen imperativ pentru contravenient, ci un **termen de recomandare**, ceea ce înseamnă că partea se poate adresa autorității pentru intrarea în legalitate până la data sesizării instanței în condițiile art. 32 alin.1 din Legea nr. 50/1991.

Argumentul este că autoritatea este ținută să elibereze autorizația pentru intrarea în legalitate, dacă sunt îndeplinite toate cerințele tehnice și de urbanism ale construcției edificate fără autorizație, iar refuzul de a elibera actele necesare intrării în legalitate, pentru singurul motiv că termenul prevăzut în cadrul măsurii complementare din procesul verbal a fost depășit, nu este justificat.

Dacă prin procesul verbal s-a stabilit intrarea în legalitate, autoritatea locală dispune de o marjă de apreciere legată de îndeplinirea cerințelor legale pentru autorizare, întrucât abia la momentul depunerii documentației pentru autorizare, aceasta poate stabili în deplină cunoștință de cauză dacă lucrările se încadrează în planurile de urbanism și corespund regulamentelor ori dacă respectă cerințele de calitate și siguranță în construcții. Această concluzie se desprinde din interpretarea gramaticală a alin.3 al art. 59 din Normele de aplicare a Legii nr. 50/1991.

S-a mai reținut că termenul pentru intrarea în legalitate este un **termen de garanție** propriu-zis care permite, chiar și cu întârziere, intrarea în legalitate, dar **este un termen imperativ pentru autoritate** în sensul că aceasta este ținută a analiza condițiile de fond ale autorizării, măsura intrării în legalitate având rolul de a înlătura de la aplicare dispozițiile art.56 ind.1 din Legea nr. 350/2001, altfel măsura dispusă prin procesul verbal este lipsită de eficiență, iar dreptul de a intra în legalitate devine iluzoriu.

3. Curtea de Apel Ploiești a comunicat practică judiciară Tribunalul Prahova – sentința nr. 1123/2017 a Tribunalului Prahova, decizia 770/2018 a Curții de Apel Ploiești.

- Sunt conturate două opinii în funcție de situația de fapt:

- a. o situație în care constructorul nu efectuează demersuri pentru a intra în legalitate deși prin procesul verbal de contravenție i-a fost

acordat un termen în acest sens și atunci se poate dispune demolarea construcției fără a fi obligat să i se acorde un termen pentru intrarea în legalitate și

- b. situația în care anterior promovării procesului, constructorul a efectuat demersuri pentru intrarea în legalitate, împrejurare în care, în funcție de situația de fapt concret, se poate acorda un termen pentru intrarea în legalitate. S-a argumentat că pârâtul nu are nici un temei legal pentru a refuza emiterea certificatului de urbanism, chiar și după expirarea termenului de intrare în legalitate prevăzut de procesul verbal de contravenție, iar refuzul acestuia de a examina documentația depusă și de a emite certificatul de urbanism solicitat este nejustificat.

- **Tribunalul Buzău** a depus practică – sentința 70/2018 a Tribunalului Buzău, sentința 772/2018 a Tribunalului Buzău, sentința civilă nr. 57/2019 a Tribunalului Buzău. Punctul de vedere exprimat este în sensul că procesul verbal de intrare în legalitate este unul imperativ.
- **Judecătoria Buzău** a comunicat că practica la nivelul acestei instanțe este neunitară, în sensul că unele completuri apreciază că termenul administrativ acordat de organul care a aplicat sancțiunea în vederea intrării în legalitate este unul de recomandare, iar altele apreciază că termenul este imperativ.

- 4. **Curtea de Apel Constanța** a comunicat practică judiciară – decizia civilă nr. 546/2010 a Curții de Apel Constanța, decizia 1490/2020 a Curții de Apel Constanța, fără a exprima un punct de vedere.

La nivelul Tribunalului Constanța - sunt conturate două opinii:

- a. o parte a susținut argumentat că termenul stabilit în procesul verbal este **unul de recomandare** – întrucât acest termen nu depinde de comportamentul diligent al persoanei sancționate, iar toate demersurile efectuate ulterior, în scopul intrării în legalitate, comportă de cele mai multe ori termene care exced perioadei prevăzute de lege. Câtă vreme legea lasă la latitudinea organului constatatator marja de apreciere cu privire la stabilirea în concret a termenului, nu se poate aprecia că acesta ar fi un termen imperativ. Din interpretarea coroborată a prevederilor art. 32 alin.1 din Legea 50/1991, art. 59 alin. 2 și 3 din Ordinul MDRL 839/2009 rezultă că desființarea construcțiilor realizate nelegal se impune a fi adoptată doar în situația în care nu sunt întrunite condițiile pentru intrarea în legalitate, context în care caracterul imperativ stabilit pentru

intrarea în legalitate este mult diminuat, inducând ideea că termenul stabilit are caracter de recomandare.

- b. o altă opinie este în sensul că termenul în discuție este **unul imperativ** - în ipoteza în care partea nu a demarat sau nu a finalizat, în termenul acordat, procedura de intrare în legalitate, iar autoritatea nu a obținut o hotărâre de demolare a construcției, prevederile art. 28 alin.1, 2 și 3 din Legea nr. 50/1991 se interpretează în sensul că termenul stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției este unul imperativ.

Procesul verbal de contravenție se bucură de prezumția de legalitate și de temeinicie, devenind titlu executoriu.

- 5. **Curtea de Apel Brașov** a comunicat practică judiciară: decizia civilă nr. 1796/2016 a Curții de Apel Brașov (acțiune desființare lucrări), decizia nr. 209/R/2020 a Curții de Apel, Decizia 1728/2019 a Tribunalului Brașov (acțiune desființare lucrări).

Punctul de vedere al Tribunalului Brașov și al Judecătoriei Brașov este în sensul că, în ipoteza în care partea nu a demarat sau nu a finalizat, în termenul acordat, procedura de intrare în legalitate, iar autoritatea nu a obținut hotărârea de demolare a construcției, prevederile art. 28 alin.1, 2 și 3 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că termenul stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției este **unul imperativ**.

- 6. **Curtea de Apel Târgu-Mureș** nu a comunicat practică judiciară

- **Punctul de vedere din** opinia de principiu este în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 50/1991, termenul stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției acordat în vederea intrării în legalitate are ca finalitate asigurarea disciplinei în construcții. În consecință, acest termen este obligatoriu, atât pentru parte, cât și pentru autoritate, iar nerespectarea acestuia atrage o sancțiune specifică, respectiv desființarea construcției.

- **Curtea de Apel Bacău** nu a comunicat practică judiciară

Puncte de vedere exprimate:

Judecătoria Bacău - este un termen imperativ

Tribunalul Neamț - este un termen imperativ

Judecătoria Piatra Neamț - apreciază că termenul ar putea fi apreciat ca fiind un termen de recomandare - atâta timp cât au fost îndeplinite de contravenient toate demersurile rezonabile pentru obținerea autorizației în termenul acordat, iar contravenientului nu îi poate fi imputată nicio culpă,

măsura desființării construcției nu poate fi aplicată chiar dacă autorizația nu a fost obținută în termen și nici eliberarea autorizației pentru intrarea în legalitate nu trebuie refuzată chiar dacă documentația necesară a fost depusă peste termen. Astfel, modalitatea de intrare în legalitate nu depinde doar de conduita contravenientului, ci și de autoritățile locale, acestea din urmă având atribuția de a emite autorizația de construire poate fi întârziat de conduita autorităților, se poate concluziona că termenul prevăzută de art.28 din Legea nr. 50/1991 are caracter de recomandare

Judecătoria Târgu Neamț - este un termen imperativ având unic scop intrarea în legalitate a construcției edificate fără autorizație, iar faptul că se intră în legalitate ulterior acestui termen nu poate fi interpretat că termenul are caracter de recomandare.

7. **Curtea de Apel Craiova** – nu a comunicat practică judiciară și nu a exprimat **punct de vedere**.

8. **Curtea de Apel București** nu a comunicat practică judiciară.

- **Punctul de vedere al Curții de Apel București:**
- **S-a subliniat că, din lecturarea deciziei 35/2020 a ICCJ , rezultă că termenul în discuție poate fi: (I) termen imperativ** - respectarea sa condiționând inclusiv emiterea autorizației de construire, **(II) termen de recomandare** întrucât desființarea construcțiilor realizate nelegal se impune a fi adoptată **doar** în situația în care nu sunt îndeplinite condițiile pentru intrarea în legalitate, fiind așadar un termen de garanție pentru contravenient, **(III) termen indiferent** pentru activitatea administrației în legătură cu autorizația de construire.
- S-a argumentat că, deși termenul în sine nu are caracter facultativ, el fiind prevăzut în procesul verbal de contravenție aferent unor obligații stabilite în sarcina contravenientului, totuși **acel termen nu devine și condiție de validitate asociată cererii de emitere a autorizației de construire pentru intrarea în legalitate**, astfel încât administrația să refuze justificat emiterea acesteia doar în considerării împlinirii sale .

Tribunalul București:

- **termen de recomandare** având în vedere faptul că desființarea construcțiilor realizate nelegal se impune a fi adoptată doar în situația în care nu sunt îndeplinite condițiile pentru intrarea în legalitate, aspect ce rezultă din coroborarea dispozițiilor legale

indicate în adresă. Din prevederile art. 32 alin. 1 din Legea 50/1991 rezulta ca verificarea legalității primează și este posibilă și ulterior acestui termen.

Tribunalul Ilfov:

- într-o opinie s-a apreciat că termenul **nu poate** avea caracter **imperativ** - atât măsura desființării lucrărilor, cât și măsura încadrării lor în prevederile autorizației de construire, reprezintă modalități de intrare în legalitate prin conformarea situației de fapt la prescripțiile normelor juridice. Intrarea în legalitate este posibilă și prin consfințirea, post factum, de către autoritate a situației de fapt, prin emiterea autorizației de construire care confirmă compatibilitatea situației de fapt cu normele juridice obligatorii.

- într-o altă opinie (exprimată de Judecătoria Buftea și Judecătoria Cornetu) s-a apreciat că termenul este **unul imperativ**.

Judecătoria Alexandria, Judecătoria Roșiorii de Vede, Judecătoria Turnu Măgurele, Judecătoria Videle; Judecătoria Zimnicea - termen imperativ.

Tribunalul Ialomița – termen imperativ (opinie majoritară).

Tribunalul Giurgiu – termen imperativ (opinie majoritară).

9. **Curtea de Apel Oradea** a comunicat practică judiciară a Tribunalului Bihor: Decizia civilă nr. 307/A/2017 a Tribunalului Bihor, Decizia civilă nr. 970/A/2019 a Tribunalului Bihor (cereri desființare construcții realizate fără autorizație), Decizia civilă nr. 41/2018 a Tribunalului Bihor.

Curtea de Apel Oradea și Tribunalul Satu Mare nu au formulat puncte de vedere. **Punctul de vedere al Tribunalului Bihor** - apreciază că, în ipoteza în care partea nu a demarat sau nu a finalizat, în termenul acordat, procedura de intrare în legalitate, iar autoritatea nu a obținut o hotărâre de demolare a construcției, prevederile art. 28 alin.1, 2 și 3 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că termenul stabilit în procesul verbal este **unul de recomandare**.

10. **Curtea de Apel Galați** nu a comunicat practică judiciară.

- **Punctul de vedere al Tribunalului Vrancea** - apreciază că termenul stabilit în cuprinsul procesului verbal de constatare a contravenției este unul mai mult **de recomandare** prin raportare la prevederile art. 32

alin.1 din Legea nr. 50/1991 din care reiese că verificarea legalității primează și că este posibilă verificarea legalității și ulterior acestui termen, astfel încât refuzul autorității de a emite actele necesare intrării în legalitate, după expirarea termenului apare ca nejustificată, dreptul de a intra în legalitate devenind astfel iluzoriu.

11. **Curtea de Apel Cluj** a comunicat practică judiciară: sentința nr. 1971/2016 a Judecătoriei Vișeu de Sus (desființare construcție), sentința 2126/2018 a Tribunalului Cluj (obligarea la emiterea autorizație de construire), sentința 1067/2019 a Tribunalului Cluj (obligare la emiterea certificatului de urbanism de intrare în legalitate).

Puncte de vedere:

Judecătoria Vișeu de Sus – termen imperativ

Tribunalul Cluj - termenul nu este imperativ și nu atrage decăderea.

Atâta timp cât pentru ”intrarea în legalitate” prevăzută în procesul verbal de contravenție, legiuitorul nu a prevăzut obligația de a stabili un termen, motivul formal al respingerii de către pârât a documentației reclamantului, bazat pe depășirea termenului prevăzut în procesul verbal de contravenție este unul nelegal.

Decizia menținerii construcțiilor realizate fără autorizație de construire, concepută de către legiuitor ca o favoare, nu a fost prevăzută sub sancțiunea vreunui termen care să fie stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției, câtă vreme termenul este indicat doar la art. 28 alin. 1, nu și în alin. 2 a art. 28 din Legea 50/1991.

12. **Curtea de Apel Pitești** - nu a formulat punct de vedere și nu a comunicat practică judiciară
13. **Curtea de Apel Iași** - nu a formulat punct de vedere și nu a comunicat practică judiciară

Prin **Hotărârea nr. 13 din data de 25.02.2021**, Colegiul de Conducere al Curții de Apel Alba Iulia, fiind sesizat cu cererea formulată în **dosarul nr. 6701/107/2017** pentru analizarea oportunității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu un recurs în interesul legii, **în unanimitate**, în temeiul dispozițiilor art. 19 alin. 1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea nr. 1375/2015 a Consiliului Superior al Magistraturii, constatând că sunt întrunite prevederile art. 515 și următoarele Cod procedură civilă și față de dispozițiile Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 148/2015, **a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recursul în interesul legii** în problema de drept privind „interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 50/1991, respectiv dacă în ipoteza în care partea nu a demarat sau nu a finalizat,

în termenul acordat, procedura de intrare în legalitate, iar autoritatea nu a obținut o hotărârea de demolare a construcției, prevederile art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că termenul stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției este unul imperativ sau de recomandare?”.

Punctul de vedere exprimat de **Colegiul de Conducere** este în sensul că termenul stabilit în procesul verbal de constatare a contravenției este unul imperativ, altfel măsura dispusă prin procesul verbal ar fi lipsită de eficiență, termenul astfel stabilit având ca finalitate asigurarea disciplinei în construcții. În consecință, acest termen este obligatoriu, atât pentru parte, cât și pentru autoritate, iar nerespectarea acestuia atrage o sancțiune specifică, respectiv desființarea construcției.

Față de cele reținute mai sus, apreciez că sunt îndeplinite condițiile pentru declanșarea procedurii prevăzute de art. 514 din Codul de procedură civilă, în considerarea faptului că în practica instanțelor judecătorești nu există un punct de vedere unitar cu privire la problema de drept supusă dezlegării, concluzie ce rezultă din jurisprudența anexată.

JUDECĂTOR DELEGAT,